5. Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibákat követett el az állítólagos horizontális hatásokkal kapcsolatos aggályait illetően a versenyre vonatkozó értékelés során, nyilvánvalóan elmulasztva a releváns piac egyértelmű tényeinek feltárására irányuló kutatásokat.

6. A hatodik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottságnak a fogyasztók áttérésére vonatkozó lehetőségeivel kapcsolatos értékelése nyilvánvalóan hibás.

7. A hetedik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság anélkül hivatkozik az áraknak az ügylet következtében való emelkedésére, hogy erre vonatkozóan bármiféle bizonyítékot szolgáltatott volna.

8. A nyolcadik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló tévedéseket követett el a Schwermetall feletti közös ellenőrzésről a kizárólagos ellenőrzésre való áttérés értékelése során. A Bizottság többek között elmulasztotta elvégezni a szükséges vizsgálatokat.

9. A kilencedik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibát követett el a felperes által felajánlott kötelezettségvállalások értékelése során.

10. A tizedik jogalap arra vonatkozik, hogy a jogorvoslati eljárás és a piaci vizsgálat Bizottság általi lefolytatása nem felelt meg az alkalmazandó eljárásnak.

11. A tizenegyedik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság megsértett több lényeges eljárási követelményt és az alkalmazandó eljárást. A Bizottság megtagadta az első két kötelezettségvállalás piaci vizsgálatának elvégzését és az eljárás túl késői szakaszában indított piaci vizsgálatot.

2019. április 15-én benyújtott kereset — Pech kontra Tanács

(T-252/19. sz. ügy)

(2019/C 213/59)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Laurent Pech (London, Egyesült Királyság) (képviselők: O. Brouwer és T. McGrath ügyvédek)

Alperes: Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a felperesnek címzett 2019. február 12-i levélben található, az ST 13593 2018 INIT dokumentumhoz (a Tanács jogi osztályának 2018. október 25-i jogi véleménye) való teljes hozzáférés 1049/2001 rendelet [1] 4. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján történő megtagadásáról szóló tanácsi határozatot;

— másodlagosan rendelje el, hogy a Tanács az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján adjon szélesebb körű részleges hozzáférést a ST 13593 2018 INIT dokumentumhoz; és

— a Tanácsot kötelezze a felperes és bármely beavatkozó fél költségeinek a megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a téves jogalkalmazásra és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének a téves alkalmazására alapított jogalap.

— A felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a kért dokumentum jogi véleményt tartalmaz.

— A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Tanács téves értelmezte és tévesen alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdését azáltal, hogy nem vette figyelembe az elsődleges uniós jognak a keresetben összefoglalt rendelkezéseit, valamint azt az elvet, miszerint az uniós jogalkotási dokumentumok a lehető legszélesebb körű hozzáférés tárgyát képezik, miközben emellett a hozzáférés megtagadásának igazolása érdekében az uniós jogban meg nem határozott, homályos és szubjektív fogalmakra támaszkodott.

— A Tanács tévesen alkalmazta a jogot és tévesen alkalmazta a közérdeken alapuló nyomós indokra vonatkozó kritériumokat.

2. A második, a téves jogalkalmazásra és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a téves alkalmazására alapított jogalap.

— A felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a teljes hozzáférés kimondottan és ténylegesen veszélyeztetné a szóban forgó döntéshozatali eljárást.

— A Tanács tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdését, valamint az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatát azáltal, hogy nem vette figyelembe az elsődleges uniós jognak a keresetben összefoglalt rendelkezéseit, valamint azt az elvet, miszerint az uniós jogalkotási dokumentumok a lehető legszélesebb körű hozzáférés tárgyát képezik.

— A Tanács nem értékelte helyesen a hozzáférhetővé tételben fennálló közérdeket.

3. A harmadik, másodlagosan felhozott jogalapot a felperes arra alapítja, hogy amennyiben a hivatkozott kivételek alkalmazandók a kért dokumentumra, a Tanács megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését azáltal, hogy nyilvánvalóan nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy biztosítsa azon (megfelelő és kért) részleges hozzáférést, amelyet a kért dokumentum tekintetében az említett 6. cikk (6) bekezdése alapján meg kellett volna adnia, azáltal, hogy a jogi elemzésre vonatkozó teljes szakaszhoz való hozzáférést megtagadta.

([1]) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).